

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13851

гр. София, 08.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 57 състав, в
закрито заседание на 08.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: София Тодорова

като разглежда дело номер **4196** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2, във връзка с ал. 4 от
Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Т. К. Д., чрез процесуалния му представител адв. С. С., против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ- 1646553/24.03.2026 г. на командир на отделение към 08 РУ-СДВР, с която на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з) гг" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. В жалбата е обективизирано искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на принудителната административна мярка.

Настоящият съдебен състав, като съобрази доводите в жалбата и приложените доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Със заповедта временно е ограничена правоспособността на молителя да управлява МПС по повод висящо административно-наказателно производство за изпълнително деяние по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, като водач на лек автомобил Тойота Авенсис с рег. [рег.номер на МПС] , което управлява МПС със служебно прекратена регистрация, поради липса на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

В искането за спиране е посочено, че с измененията на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, влезли в сила на 06.09.2025 г., администрацията на „Пътна полиция” вече не е длъжна да уведомява собствениците на МПС за прекратяване на регистрация поради липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“. Отбелязва се, че целта на закона е чрез допускането на предварително изпълнение на заповедта за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ), да се пресече веднага опасността от последващо извършване на нарушение и по този начин да се защити правният ред и сигурността на обществото. Посочва се, че в процесния случай не се касае за

тежко нарушение, а отрицателните последици от нарушението са премахнати още в деня след извършването му (25.03.2026 г.), като собственикът на МПС е сключил за процесния автомобил застраховка „Гражданска отговорност“ със ЗД „Булинс“ АД, валидна от 25.03.2026 г. до 24.03.2027 г., като на основание чл. 143, ал. 10 от ЗДвП и въз основа на сключената застраховка, регистрацията на автомобила е възстановена веднага. Поддържа се позицията, че предварително изпълнение на процесната ЗППАМ не би осигурило опазване на обществения ред и сигурността на гражданите, както и не би предотвратило повторно извършване на нарушение от страна на жалбоподателя, тъй като повторно такова нарушение с процесния автомобил на практика няма как вече да бъде извършено поради възстановената регистрация, а и се касае за липса на субективния елемент на нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, а именно знание у водача, че управлява МПС с прекратена регистрация. Молителят твърди, че изпълнението на заповедта води до настъпване на значителни и трудно поправими вреди за него, които са несъразмерни спрямо целта на приложената принудителна мярка, тъй като има дете на 8 години, която е ученичка и трябва да я води и взима от училище ежедневно, а съпругата му не притежава СУМПС. Прилага удостоверение за раждане на дете си.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 1, буква "з" гг" от ЗДвП, за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения, се предвижда прилагането на ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по съответния ред. Съгласно чл. 172, ал. 3 от ЗДвП, в случаите по чл. 171, т. 1 от ЗДвП свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение. Съгласно чл. 172, ал. 5 от ЗДвП обжалването на заповедите по чл. 172, ал. 1 се извършва по реда на АПК, а съгласно чл. 172, ал. 6 от ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Доколкото искането за спиране е направено при наличие на висящо производство по оспорване на процесната заповед, искането за спиране на предварително изпълнение е допустимо. По същество, същото е и основателно.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК.

Според чл. 166, ал. 2 от АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

От анализа на цитираните разпоредби става ясно, че, за да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже липсата на предпоставките предвидени в разпоредбата на чл. 60, ал. 1 АПК, както и вида и вероятността за настъпване на твърдените вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни или трудно поправими като основание за спирането му. По отношение на жалбоподателя следва да се установи защитим по смисъла на чл. 60, ал. 1 от АПК личен интерес, противопоставим с по-голяма тежест на презюмирания от законодателя обществен интерес. За значителни вреди се преценяват вреди, които имат определено материално изражение, а като трудно поправими – вреди, които ограничават/засягат основни права и/или ценности. Необходимо е да се докаже и високата вероятност за тяхното настъпване в патримониума на молителя.

Във всички случаи съдът дължи преценка и за спазване на императивното изискване за съразмерност по чл. 6 АПК.

Принудителната административна мярка, каквато по дефиниция и по съдържание е приложената мярка по чл. 171, т. 1 от ЗДвП е форма на държавна принуда, налагаща неблагоприятни последици на адресата с цел постигане на правно оправдан резултат. Правният резултат, който законът цели с прилагането на процесната ПАМ е осигуряване безопасността по пътищата.

Разпоредбите на чл. 6, ал. 1 и чл. 6, ал. 5 от АПК регламентират като проявление на принципа за съразмерност задължение за административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. Това от една страна гарантира осъществяването на преследваната от закона цел, без да се надхвърля необходимото за нейното постигане, а от друга – прилагането на ограничителните мерки да се основава изключително на личното поведение на лицето.

В случая от представените по преписката доказателства - АУАН № 4624608/24.03.2026 г.; заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ-1646553/24.03.2026 г.; договор за застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите" № BG/02/126001058827, издаден от ЗД "Булинс" АД със срок на действие от 14:30 ч. на 25.03.2026 г. до 23:59 ч. на 24.03.2027 г.; удостоверение за раждане № [ЕГН] на О. Т. Д., е видно, че приложената ПАМ се явява явно несъразмерна, тъй като през периода на висящност на делото по основната жалба, молителят ще бъде значително затруднен в ежедневните му функции по превозването на малолетната си дъщеря до училище. Възрастта на детето и посещаването му на учебно заведение предполага необходимост от управление на процесното МПС ежедневно в учебни дни.

По своята правна природа ПАМ е средство за защита на права и законни интереси на други правни субекти, държавата и обществото. В случая допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта не постига реалния ефект на предварителното изпълнение. Следва да се посочи, че допуснатото предварително изпълнение от закона не съдържа законова презумпция за непогрешимост, за избягване на несъразмерност с конкретната ситуация и несъизмеримост на вредите с целите на издадения административен акт.

Комплексният анализ на гореизложените факти сочи, че препятствията, които създава процесната ПАМ, представляват значителна или трудно поправима вреда за Т. Д. като оспорващ, противопоставима на обществения интерес, поради което искането по чл. 166, ал. 4. във вр. с ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед за принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 от ЗДвП – "временно отнемане на СУМПС" следва да се уважи.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА предварителното изпълнение на заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GРАМ- 1646553 на командир на отделение към 08 РУ-СДВР, с която на основание чл. 22 от Закона за административните нарушения и наказания за извършено нарушение по чл. 140, ал. 1, пр. 1 от Закона за движение по пътищата, на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з) гг" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия:

